

Publicerad 2008-11-25 19:23 av Larz Gustafsson

Om jag gisslar er beror det på att ni har förtjänat det.

BEDÅRADE BARN AV SIN TID

bedårade och sårade
drog gängen runt på stan
bedragna, sol & vårade
av denne kleptoman
som kom för att bestjäla oss
och ställa till med slakt
vi irrade som vilda bloss
och gav honom hans makt

sen hände nåt
allt ändrade form
det var enormt
en vind blev en storm
seglade bort
smekmånadsseglats
spännande sport!
ur skolan togs mats

lustfyllda tankar
nu liksom då
hjärtat som bankar
ögon så blå
metamorfosen
stannade av
nu upplevs allting
som hårda krav

jag såg förändringens
metanoia
sakta förbytas i
paranoia
fienden kom
som hästen i troja
han kan dupera
och han kan skoja

bedårade barn
bedårad igen

hur kunde det ske?
och vad hände sen?
jag kan alla svar
har inget försvar
hur mycket finns kvar
från fornstora dar?

utkorade barn
soldaten som svek
och sedan stod upp
till ännu mer lek
se på hur han nu
förslösar sitt liv
hur kan någon bli
så lättledd, naiv?

LARZ GUSTAFSSON Detta skrevs 1999. Många misslyckanden senare står jag fortfarande fast med båda
fötterna i evangeliets mylla.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Larz Gustafsson med Poeter.se id #20037 innehar upphovsrätten